DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII. ZATURDAG den 25sten MAART, 1820. N. 13.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Gouvernements Secretarie,
Curaçao den 23sten Maart 1820.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt om verzonden te worden met Zyner Majesteits corvet Dolphyn, gecommandeerd door den Weled. Gestr. Heer J F. C. Wardenburg en bestemd naar het ryk der Nederlanden; en dat hetzelve op Zaturdag den eersten April aanstaande des morgens ten 8 uren precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 24sten Maart 1820.

DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op
De Fransche Broden 19, en
De Ronde Broden 20 oncen.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 23den Maart.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen crediet te verleenen aan de equipagie van de Amerikaansche schoener Appomatox, dewyl zulks door hem niet zal worden voldaan.

DOMINICK ROSAN, Kapitein.

Den 24sten Maart.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekende door Gods goedheid eenen hoogen ouderdom bereikt hebbende, en verlangende zyne Kinderen na zyn overlyden, vry en onbelemmerd van alle pretentien tegen zynen boedel te laten, hoewel overtuigd aan niemand hier te lande, noch elders inwoonende iets verschuldigd te zyn, roept mits deze aan een ieder, alhier of elders woonende, die eenige pretentie tegen hem mogten sustineeren te hebben, zich by hem te presenteeren, om honne vorderingen des valabel bevindende betaald te hebben, vergunnende daartoe den tyd van vier weken aan de inwooners dezes eilands, en drie maanden aan de buitenlanders, van heden af te reekenen, op verbeurte, dat na de expiratie dezer termynen, alle en iedere op tekomene vorderingen, als nul en van geene waarde zullen aangezien, en dezelven tot een eeuwige silentium gedoemd worden. Een ieder zyt gewaarschouwd en beware zich voor schade.

ELIAO PENSO.

Den 17den Maart.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekende maakt by deze aan het publiek bekend, dat de compagnieschap gekanteerd hebbende op de firma van BEUTNER & TH. JUTTING, uithoofde van het overlyden van A. A. Beutner met ultimo Juny dezes jaars zal ophouden en vernietigd worden, en dat hy met primo July aanstaande weder zal aanvangen zyne zaken op zynen naam alleen voorttezetten. Gevolglyk wordt een ieder, die aan gemelde firma schuldig is, hierby aangemaand en gewaarschouwd, het door hem verschuldigde te komen vereffenen, terwyl alle de geenen, welke vorderingen ten lasten de gemelde firma hebben en thans hier op dit eiland tegenwoordig zyn verzocht worden, dezelve ten spoedigste inteleveren, op dat de ondergeteekende in staat gesteld worde met de weduwe A. A. Beutner, voor haar vertrek van dit eiland, afterekenen, voorts worden alle de genen welke buitenlands zyn, en vermeenen mogten eenige actie of pretentie tegens het gemelde huis te hebben, opgeroepen, om dezelve binnen den tyd van twaalf maanden van heden af gerekend, intezenden, overmits na verloop van den hierby bepaalden tyd, tegens dezulken zal worden geprocedeerd tot verstek van actie en injunctie van *perpetuum silentium*, zullende inmiddels ter voorkoming van alle onaangenaamheden, de openstaande rekeningen zonder onderscheid gesteld worden in handen van den Procureur M. Ricardo, ten einde van de willige debiteuren, betaling te ontvangen, en de onwilligen door middel van regten daartoe te noodzaken.

THEODS. JUTTING.

Curazao 24 de Marzo de 1820.

AVISO AL PUBLICO.

EL infrascripto, por la grácia de Dios, sobre cargado de años, deseoso ahorrar á sus hijos toda moléstia despues de su fallecimiento, con respecto á cualesquiera pretension que puéda presentarse a cárgo suyo ó de su sucecion; sin embargo ser el persuadido no debér nada a nádie seá á los vecinos de esta isla ó á los estrangéros; convida y requiére á todos en general y cada uno en particular sean habitantes de esta, ó forastéros que sostengan tener alguna demanda contra el, que se presenten y produzcan sus pretenciones paraque se les satisfága si fuesen acreditadas ser justas, coo cediendo con este motivo cuatro semanas de plazo (de esta fecha) á los vecinos de esta, y tres meses á los estrangéros; baxo la precisa amonestacion que toda y cualesquiera pretencion que aparezca despues de los terminos mencionados, sera considerada núla y de ningun valor, y puesto en perpetuo silencio. Sirva este aviso de nota á cada cual para precaverse de todo daño.

ELIAO PENSO.

TRANSLAAT.

Aan den uitgever van de Curaçaosche Courant.

MYN HEER!—In de Courant van den 26sten February ll. heeft men bekend gemaakt, dat eenige Spanjaarden aan boord van de schoener Attractive, gevoerd door schipper John Muller, op hare reize van Jamaica naar deze haven tegen gemelde vaartuig wilden opstaan, en den kapt. wilden vermoorden; waarvoor zy dan ook op het eiland Aruba in hechtenis zyn gesteld, ten einde volgens de wet te worden teregt gesteld. Deze aankondiging heeft gelyk men billyklyk vermoeden konde, de publieke aandacht tegen de misdadigers gaande gemaakt of geallarmeerd en een algemene verontwaardiging tegen hun opgewekt, uit liefde der regtvaardigheid.—Wees dus zoo goed, met toestemming van den WelEd. Gest. Heer Fiskaal, in uw weekblad te doen zetten, dat wy ondergeteekenden de individus zyn aan wien men deze vuile misdaad toeschryft, en dat wy opgebragt zynde van het eiland Aruba om behoorlyk en wettig verhoor te ondergaan, onze onschuld door de onnozelheid onzes gedrags niet alleen gebleken is maar ja zelfs erkend door den auteur van gezegde laster ingevolge zyner missive aan den Edele Gest. Heer Fiskaal geaddresseerd en dewelke wy Ued. tot onze betere satisfactie verzoeken hierop te laten volgen.

Wy hebben de eer te zyn, Myn Heer!

UE. D. W. Dienaar,
(w. g.) ANTONIO VALDERRAMAS.
LUCAS DEL CIERRO.
FERNANDO DE AGUIRRE.
JOSE BEROIZ.
JOSE MARIA PIÑATEL.
JOSE ANTONIO MENDEZ.

KOPY.

Curaçao den 15den Maart 1820.

Weledele Gestrenge Heer & Mr. *J. J. Elsevier*, Raad Fiscaal dezes en onderhorige Eilanden.

Ofschoon de verklaringen door my, nopens het wedervarene tusschen my en de zes personen van de Spaansche natie in gemelde verklaringen vermeld, aan boord van myne onderhebbende schoener Attractive, op de reis van Jamaica naar dezen haven, in behoorlyke forma gedaan en ingegeven, aan gemelden zes perzonen veel onaangenaamhedens hebben doen ondergaan, te meer daar door hunne provisioneele ontslaging van gevangenis, men vermoeden moet dat er geene termen voor handen zyn om hun te crimineeren; zoo vind ik my echter verpligt te verklaren dat ik my van begin af aan nimmer als hunne beschuldiger heb beschouwd, maar als eenen bloten verhaler van het geen geschied was.

Om dit nu stelliger te bevestigen, verklaar ik aan Uweledelen Gestrengen verder geen actie ofte beschuldiging tegen hun te hebben ofte institueeren, maar integendeel hun gaarne zoude zien buiten alle restrictien, op vryen voeten gesteld, bereid zynde aan myn kant, aangezien de onaangename oogenblikken dewelken zyl: door myn toedoen hebben gesouffreerd, alle de kosten tot heden veroorzaakt te dragen en te betalen; mits en onder dit vertrouwen dat U weledele Gestrenge hun ook aan hunne daaruit voortvloeyenden reciproque pligt indachtig zal maken, en hun gezamentlyk in geschrifte zal doen verklaren, van aan hunne kant volkomen te desisteeren, van alle actien deswegens tegens my, zoo wel alhier als elders.

Vertrouwende dat deze onderlinge accommodatie de zaak geheel zal doen perimeeren; hebbe de eer te zyn met den diepsten eerbied en hoogachting.

Weledele Gestrenge Heer!
Uweled: Gestr: Dw Dienaar.
(w. g.) JOHN MULLER.
Pro vera copia
J J ELSEVIER.

Geinterpreteerd aan den ondergeteekenden dezer brief, door my,
(w. g.) M. RICARDO.
B: Int: & Trans:

Al Redactor de la Gaceta de Curazao.

SEÑOR REDACTOR,—En la Gaceta de 26. de Febrero ultimo, se publicó que algunos Españoles ábordo de la goleta Attractive, su Capitan John Müller, habian querido levantarse con el buque, y matar al Capitan en el viage de Jamaica á este puerto, de cuyas resultas se encontraban prezos en Aruba para ser jusgados por las leyes. Este anuncio alarmo como era justo la atencion publica sobre los criminales, y exitó contra ellos la indignacion universal. En obsequio pues de la justicia, sirvase V. con concentimiento del Señor Fiscal, insertar en su periodico, que somos los abajo firmados los individuos á quienes se atribuyó aquel negro delito, y que conducidos desde Aruba á esta isla para sufrir el juicio correspondiente, no solamente ha sido reconocido nuestra inocencia por la sencillez de toda nuestra conducta y operaciones, sino confezada por el mismo autor de la calumnia en la carta adjunta que paró á su Señoria el Señor Consejero Fiscal, y que se servirá V. incertar tambien á continuacion de esta, para nuestra mayor satisfaccion.

Tenemos el honor de ser sus atentos servidores, &c.

ANTO. VALDERRAMAS.
LUCAS DEL CIERRO.
FERNANDO DE AGUIRRE
JOSE BEROIZ.
JOSE MARIA PIÑATEL.
JOSE ANTONIO MENDEZ.

TRADUCCION.

Curazao 15 Marzo, 1820.

A su Señoria el Señor *J. J. Elsevier*, Consejero Fiscal de esta isla y sus dependencias.

No obstante que la certificacion hecha por mi, acerca les acontecimientos que tubieron lugar abordo de la goleta Attractive de mi mando, en el viage desde Jamaica á este puerto, entre mi y los seis Espa oles, en ella mencionados, y entregada en la forma que corresponde, haya hecho padecer á estas seis personas, muchos inconvenientes, y que por su libertad de la prision, aunque provisionalmente, se manifiesta de que no hay motivo ninguno para acriminarlos, me veo en la precision de declarar de que desde el principio no me he considerado como el acusador de ellos, pero como aquel que ha hecho una simple naracion de lo acahecido.

Con el objeto pues de confirmar esto mas poderozamente declaro á V. S. no tener ni instituir niguna accion ni acusacion contra ellos, ni llevo la idea de entablar ninguna, pero al contrario, desearia verlos fuera de toda restriccion puestos en libertad. Ofreciendo, en consideracion de los desagradables momentos que habian sufrido por mi causa, el tomar á mi cargo satisfacer todos los costos que ha ocasionado el asunto hasta esta fecha, baxo la confianza de que V. S. los hará reconocer el dever profluiendo de la reciprocidad que los corresponde con respecto á mi en este caso, y los hará declarar juntamente, por escrito, *que desisten absolutamente, tanto en esta isla como en toda otra parte, de toda accion* qualesquiera que sea, contra mi persona.

En la inteligencia que este mutuo acomodamiento dara un termino á este caso, tengo el honor de nombrarme con el mas profundo respeto,

Humilde servidor de V. S.

Q. B. S. M.
JOHN MULLER.
Pro vera copia
J. J. ELSEVIER.

Interpretado al que ha firmado esta Carta por mi,
M. RICARDO,
Int. y Trad. Jurado

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Noodig geoordeeld zÿnde, niet alleen in overeenstemming met de reeds in deze kolonie bestaande verordeningen, maar wel bÿzonderlÿk, met de in het moederland ingevoerde en reeds bestaande wetten, ten opzigte der behoorlÿke viering van den dag des Heeren en andere Christelÿke Feestdagen, geschikte en vernieuwde bepalingen daar te stellen.

Is, diensvolgens, goedgevonden en besloten bÿ dezen.

1. Allen ende een iegelÿken, op dit en onderhoorige Eilanden, van welke Godsdienstbelÿdenis dezelve ook mogen zÿn, te verbieden van op den Zondag en andere Christelÿke feestdagen te handelen of te doen handelen tegen de volgende verordeningen, of te oefenen en verrigten, of te doen oefenen en verrigten.

a. Eenig ambacht, van welke benaming hetzelve wezen moge; het maken echter van doodkisten wordt hieronder niet begrepen en is dus hierbÿ vrÿgelaten.

b. Het bewerken of beplanten van tuinen en landerÿen; het wateren of droogen van huiden, het pakken, verbruggen of vervoeren van goederen, waren en koopmanschappen in of uit de pakhuizen of vaartuigen (waaronder wel uitdrukkelÿk ook verstaan wordt het laden of lossen van schepen,) zoo mede op, van, of naar de werven of eenige andere plaats hoe ook genaamd.

c. Het verkoopen of het ter verkoop aanbieden of uitstallen van goederen, waren en koopmanschappen van welke soort dezelven mogen zÿn, in of voor pakhuizen, winkels, woonhuizen of eenige andere plaats; hiervan echter nitgezonderd eetbare waren, namelÿk: brood, vleesch, visch en groenten, dewelke, na dat de Godsdienstoefening der protestantsche gemeenten zal zÿn afgelopen, uit de huizen doch geenzins daarbuiten of op eenigerhande wÿze publiek op de straat, zullen mogen verkocht worden.

d. Het tappen in de herbergen of wel aldaar ter gelage zitten, zoo mede het spelen of dansen gedurende de voormelde Godsdienstoefening.

e. Allerhande werk of bezigheid welke met gedruisch of geraas vergezeld gaat of door eene menigte volks moet worden ten uitvoer gebragt.

f. Het houden van Schoolen, ten ware dat het strekke tot het geven van Onderwÿs in den Godsdienst; waartoe alleen, en om geene andere reden, zulks zal mogen geschieden.

2. Dat het, niettegenstaande de hiervorengemelde bepalingen, nogtans vrÿgelaten wordt aan alle slaven om op zon en feestdagen, tot hun eigen voordeel, tuinen of gronden te bewerken of zoodanig anderen arbeid, dewelke niet valt in de meening van de voorgaande afdeeling sub *e*, te verrigten; wordende dus allen Eigenaren of Meesters van slaven ten strengsten verboden, om van dat werk eenig voordeel voor zich te trekken, wanneer zulks tot schade hunner slaven en strÿdig met het oogmerk der voorzeide toelating geschiedt.

3. Dat de genen dewelke tegen de hiervorenstaande verordeningen of eenig gedeelte daarvan mogten handelen, verbeuren zullen elk, eene boete van vÿf en twintig pesos van achten, behalve nog dat de koopwaren en gereedschappen bÿ hen bevonden wordende, zullen worden verbeurd verklaard; en, ingeval van onvermogen ter voldoening der voorzeide geldboete zullen de overtreders, naar bevind van zaken, aan den lÿve strafbaar zÿn.

4. Dat de Raad Fiscaal zal vermogen, in geval van nood of andere dringende omstandigheden, verlof te geven tot het verrigten van al zoodanig werk of bezigheid op de hiervorengezegde dagen, als hierbÿ verboden zÿn en nogtans aan hem mogten zÿn gebleken, geen uitstel te kunnen lyden.

5. Dat de Raad Fiscaal op de gewone en gebruikelÿke wyze aan het publiek, tot een ieders narigt, zal doen bekend maken bestemd is, en wanneer er eenige verandering daarin mogt plaats hebben, daarvan den tÿd welke tot de Godsdienstoefening ook de vereischte waarschouwing doen; wordende dus de respective kerkeraden der beide protestantsche gemeenten hierbÿ uitgenoodigd, om den Raad Fiscaal telkens, bÿ verandering der gestelde uren hunner Godsdienstoefening, daarvan kennis te geven.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 16den Maart 1820, het zevende jaar Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

(w. g.) VAN STARKENBORGH.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, op Pietermaÿ, Scharlo en aan de Overzÿde dezer haven den 23sten daar opvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 24den Maart 1820.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie Mr. P. B. van Starckenborg, Gouverneur Generaal ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Ridder van de orde des Nederlandschen Leeuws, &c. &c. &c.

Zal de Raad en Contrarolleur Generaal ad-interim der Finantien, by inschryving aan de meestbiedende verkoopen ongeveer 8000 guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim, op en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in s'Hage, alle op Twee maanden na zigt, zynde voor Militaire Traktementen en Soldyen over de maand Maart 1820. De betaling van voornoemde Wissels zal moeten geschieden de eene helfte in zilver-of-klein geld, en de andere helfte in bewyzen van enkelde Johannissen.

De inlevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Zaturdag den 1sten April aanstaande.

Zullende het antwoord op dezelve gegeven worden op Maandag den 3den daaropvolgende.

De Raad Contr. Gen. ad interim der Fin. voornoemd, C. L. van UYTRECHT.

Den 24sten Maart.

WAARSCHOUWING.

HET publiek wordt by deze voor de laatste maal kennis gegeven, dat indien de hier onder staande vermist wordende, en door den gewezenen Ontvanger Generaal Ms. Schotborgh, G. z. als betaald verantwoorde Ordonnancien, binnen den tyd van acht dagen, en dus vóór den tweeden April aanstaande, niet opkomen, dezelve als betaald en vervallen zullen worden aangemerkt, t. w.

No. 98, eene Ordonnancie van Apitsz & Co. gedagteekend 21 Jan. 1817, groot Ps. 2240, 6, 1.

No. 501, eene Ordonnancie van Majoor W. Schmidt, gedagteekend 16 April 1817, groot Ps. 1200.

No. 562, eene Ordonnancie van J. C. Olivet, gedagteekend 7den Mei 1817, groot Ps. 35.

No. 1028, eene Ordonnancie van M. Schotborgh, gedagteekend 15den Augustus 1817, groot Ps. 24.

No. 1312, eene Ordonnancie van A. de Gorter, gedagteekend 4 Nov. 1817, groot Ps. 79.

No. 1318, eene Ordonnancie van H. J. Abbring, gedagteekend 5den November 1817, groot Ps. 188, 0, 2.

No. 1324, eene Ordonnancie van H. J. Nuboer, gedagteekend 5 Nov. 1817, groot Ps. 400.

No. 1441, eene Ordonnancie van J. Thielen, gedagteekend 12 Dec. 1817, groot Ps. 125.

No. 1520, eene Ordonnancie van P. B. van Sterckenborg, gedagteekend 18 December 1817, groot Ps. 120.

No. 525, eene Ordonnancie van J. Palm, gedagteekend 8sten Mei 1818, groot Ps. 45.

De Raad Contr. Gen. ad-interim der Fin.
C. L. van UYTRECHT.

Den 24sten Maart.

ALLE de genen welke iets te pretenderen hebben van het Hollandsche ship Caroline, kapitein Jan Bartels, worden verzocht om hunne rekeningen induplo voor Donderdag den 30sten dezer inteleveren, zullende na dien tyd geene reekeningen aangenomen en betaaald worden door

BEUTNER & TH. JUTTING.

Den 25sten Maart.

ADVERTISSEMENT.

DE ondergeteekende met consent van Zyne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal ad-interim, eene Apotheek aan de Overzyde, aan de waterkant opgerigt hebbende, heeft de eer de respectabele inwoners dezes eilands daarvan kennis te geven, met de verzekering tevens, dat zy op eene nauwkeurige nette en zindelyke uitreiking van het voorgeschrevene kunnen rekenen.

C. A. ZEPPENFELDT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

23. bark Gouverneur van Starckenborgh, Levy, Coro

UITGEKLAARD—MAART.

17. brik Martins, Ramsay, Spaansche kust
20. bark Conception, Moreno, Puerto Cabello
—— Alert, Muscus, Zee
—— Catharina, Harley, ditto
—— Generaal van Starckenborgh, Nicolaas, St. Thomas
21. —— Fortuna, Schols, St. Domingo
22. brik Hippomenes, Bourne, New York
golet N. S. del Carmen, Monaga, Coro
—— Kate, Blowfield, Spaansche kust
23. brik Dorothea, Dupuy, Puerto Cabello
24. bark Carmen, Molero, La Guayra
golet N. S. del Carmen, Malabe, P. Cabello
brik Almelo, Smit, Amsterdam
golet Anna, Bolwig, Puerto Cabello

De schoener Mary, kapitein La Roche, kwam gisteren nademiddag, van La Guaÿra aan, en brengt berigt, dat alles in zeer gerusten staat, in den omtrek was en er gevolgelÿk zeer aanmerkelÿke verkopingen van goederen laatst badden plaats gehad. Er is geen nieuws hoegenaamd van de strÿdende armeëen.

Het volgende is een extract van een brief gedateerd La Guaÿra, 22sten Maart 1820:---

"Weinige dagen geleden, kwam in deze haven een vaartuig, dat Kadix den 15den February verliet. Het gebeurde in die plaats den 1sten January loopt uit, dat eenige troepen bezit van het eiland Leon genomen hebben, waar zy zich nog bevinden, maar omringd door een veel sterker magt. Ingevolge daarvan is al het nieuws, hetwelk in omloop was omtrent de revolutie in Spanje onwaar, en bepe rkt tot de bovenstaande omstandigheid. Spanje en Kadix zyn in volmaakte gerustheid, en de werkzaamheden ondervinden niet de geringste schorsching. Den 6den February genoot Madrid de grootste rust."

☞ Ingevolge dat aanstaande Vrÿdag een Heilige dag is, zal onze Courant uitgegeven worden, op den voorgaanden Donderdag avond. Men verzoekt dat de Advertissementen, &c. voor dat nommer geschikt, vroeg dien dag gezonden worden.

"LAAT HET MY TOE."

Zeer vry nagevolgd uit het Engelsch in de Curaçaosche Courant van den 18den Maart.

Ik naderde eenmaal uw zacht roode lippen,
Doch duizend verzoekingen. wenkten my toe;
Ik dacht in vervoering hoe heerlyk het ware,
Die lipjes te kusschen, *liet gy het my toe*!
O! wees dan niet boos, om 't geen ik gedaan heb
Noch zeg. gy zwoert, waart myne liefde reeds moe!
Te groot was verzoeking, te groot myn vervoering
Ik droomde gy wist het, en *liet het my toe*
O toen uwe lipjes my fluistrend zacht naderden,
Denk dan ô geliefde, hoe ik was te moe.
Daar helder uw blikken, als d'oogen van Venus,
My schenen te zeggen, *ik laat het u toe*
Vergeef myne misdaad, en laat my verblyven
In waarheid, zyt gy dan myn byzyn niet moe
O laat my nu weder die misdaad bedryven,
'k Voldoe al uw wenschen, *laat gy het maar toe.*

"IK LAAT HET U TOE."

Antwoord op het bovenstaande.

Daar een kus myner lippen U zoo kon bekoren,
Dat zoetere wenschen, bezielen U nu.
Zoo zweer ik by Jupiters zuiveren nectar
Op zeeker beding.—*Ik laat die aan U*
Zweert gy by myn schoonheid; my eeuwige trouwe;
By 't starren gewelf, dat thans U blikt toe,
En dat geene schoone uw hart zal bekoren.
Welligt dan myn heer, *welligt 'k laat U toe.*
Beheerscht door geen drift, zoo weif'lend als vlugtig
Die alle de deugdmin vernietigt in U,
Maar mannelyk, edel, vrygevend, my minnend,
Vraag my dan een kusje, en *'k laat het aan U*
En als gy dien smeekt, als 't zegel der wenschen.
Die géuitte myn heer, het eerst ik U zag,
Om trouw my te bieden, uw gaë my te maken.
Wel mint gy my waarlyk, *'k laat toe* wat ik mag,

LOUISA.

Onmogelyk is het my de fyne naiviteit in het oorspronkelyke natevolgen, ik heb zoo veel mogelyk zulks pogen te doen.

V. P.

DE MELKBOOM.

In Caracas verschaft de *palo de vaca of melk boom*, door insnyding in den stam, een plantaardige melk, van voedzamen aard, en in overvloed door de negers gebruikt. Dit soort van sap, wordt beschreven lymachtig te zyn, matig dik, ontbloot van scherpte, en van een aangename en balzemieke smaak. De heer de Humboldt zegt, dat zy er eene aanmerkelyke hoeveelheid van dronken, des avonds voor zy naar bed gingen, en zeer vroeg in den morgen,

zonder het minste nadeel er van te gevoelen; de slymerigheid alleen maakt zulks een weinig onaangenaam. De boom is, naar het schynt, niet door botanisten beschreven of gequalificeerd, maar veronderstelt dezelve tot de familie der sapota's behoort, waar van de boter boom van Mungo Park een ander lid is. Dezelve wordt beschreven als eenen schoonen boom, opgaande als brood gevende starappel, (chrysophylum cainito). De melk aan de lucht blootgesteld, geeft een stremsel, dat het volk kaas noemt. De volgende aanmerkingen zyn in den volsten zin van den heer de Humboldt:

"Onder het groot aantal van merkwaardige verschynselen, die zich aan my hebben vertoond, gedurende den loop myner reizen, beken ik, dat er weinigen myne verbeeldings kracht zoo sterk getrokken hebben, als de beschouwing van den melkboom. Wat ook tot melk behoort, wat ook het koorn betreft, verwekt eene belangstelling,die niet geheel van natuurkundige kennis der dingen is, maar zamenhangt met eene reeks van denkbeelden en gevoelens. Wy kunnen naauwlyks begrypen, hoe het menschelyke geslacht, zonder meelachtige zelfstandigheden zoude kunnen bestaan, en zonder dat voedend vocht, het welk de borst der moeder bevat, en hetwelk geschikt is voor de lange zwakheid van het kind. Het *amalaceuse* [voedende] bestanddeel van het koorn, het voorwerp, der godsdienstige vereering, by zoo vele natien ouden en hedendaagschen, zyn in de zaden verspreid, en in de wortels geplaatst; melk, die tot een voedsel dient, schynt uitsluitend het voorbrengsel van dierlyke organisatie te zyn. Zoodanig zyn de indruksels die wy in onze eerste kindsheid hebben ontvangen; zulks is dan tevens de bron dier verbazing welke ons aangrypt, by de beschouwing des zoo even beschreven booms. Hier zyn het niet de plegtige schaduwen der wouden, de majestueuse loop der rivieren, de bergen met eeuwig ys bedekt, die ons gevoel wekken. Eenige weinige droppen van planten vocht toont onze ziel alle de magt en vruchtbaarheid der natuur. Op de naakte zyde van een rots groeit een boom, met leerachtige en drooge bladeren, deszelfs groote houtachtige wortels kunnen naauwelyks in de steenen dringen. Verscheidene maanden lang verkwikt geen enkele drup deszelfs bladen, derzelver takken schynen dood en dor, doch als de stam is doorboord, vloeit er een zoete en voedzame melk uit. Het is by het ryzen der zon, dat deze plantaardige fontein het meest overvloedig is; de zwarten en inboorlingen ziet men den in haast van alle kanten komen, voorzien met groote kannen, om de melk te ontvangen, die geel wordt en dik op de oppervlakte. Eenige ledigen hunne kannen onder den boom zelf, anderen dragen het vocht te huis naar hunne kinderen. Zy schynen de familie van een schaapherder te zyn, die de melk zyner kudde uitdeeit.

"Ik heb de gevoelens beschreven, die de melk boom, in de ziel des reizigers by het eerste zien verwekt. By het onderzoeken der natuurlyke hoedanigheid van dierelyke en plantaardige voortbrengselen, stelt men haar voor als naauw aan een gehecht, doch, het ontneemt hen dat wat wonderbaarlyk is, en welligt een gedeelte harer bekoorlykheden, van dat, wat onze verbazing wekt. Niets schynt geisoleerd te zyn. De scheidkundige beginselen, die geloofd worden eigendommelyk aan dieren te zyn, worden in planten gevondan, en eene gemeene keten hecht de geheele georgoniseerde natuur aan een."

DE OORSPRONG DER GENADE.

Eene Oostersche vertelling.—Toen de Almagtige den mensch stond te scheppen, riep hy de engelen zyner eigenschappen, de wachters zyner heerschappyen tot zich. Zy stonden in raadsvergadering rondom zynen aangebeden throon. "Schep hem niet," zeide de engel der Regtvaardigheid, "hy zal niet billyk jegens zyne broeders zyn, hy zal den zwakkeren onderdrukken." "Schep hem niet," zeide de engel des Vredes, "Hy zal de aarde met menschen bloed bevlekken, de eerstgeborene van zyn soort, zal de doodslager zynes broeders wezen." "Schep hem niet," zeide de engel der Waarheid, "hy zal het heiligdom met valschheid bezoedelen, schoon gy op zyne gedaante uw beeld, de zetel des vertrouwens mogt drukken." Zoo spraken de eigenschappen van Jehovah, toen Genade het jongste en dierbaarste kind des eeuwigens oprees, en zyne knieën omhelzende, zeide, "Schep hem vader naar uwe gelykenis; als alle uwe boden hem verlaten, zal ik hem opzoeken en ondersteunen, en zyne fouten tot goed maken. Daar hy zwak is, wil ik zyne gezindheden tot medelyden, en zyne ziel tot boetvaardigheid geleiden. Als hy van de vredelievendheid, van de waarheid afwykt, zal het gevolg zyner dwaling hem weerhouden, zulks meer te doen, en hem zachtkens tot verbetering leiden." De Alvader gaf daaraan gehoor en schiep den mensch als een zwak, feilend wezen, doch by alle zyne fouten als de kweekeling der Genade, de zoon van steeds werkende en verbeterende liefde! Herdenk uwen oorsprong, O mensch! wen gy hard en onvriendelyk jegens uwen broeder zyt. Genade alleen wilde, dat gy het aanzyn verkreegt; Genade en Mededoogen zoogden U aan haren boezem.

Een zeer vreesselyke daad van vadermoord, werd laatst te Picton, (America) door eenen Donald Campbell bedreven, die het huis en hoeve waarin zyn bejaarde vader en stiefmoeder in rust hun verblyf hadden, in brand heeft gestoken.

Het schynt dat deze ellendeling zyne eigen huis verliet, met een oogmerk om dat van zynen vader te verbranden; hy zworf gedurende den dag om, overleggende hoe hy het beste zyn duivelsch plan zoude uitvoeren. In den avond ging hy naar het huis, en luisterde naar het gesprek van deszelfs bejaarde bewoners, tot dat dezelven ter rust gingen. Hy versperde toen de deur van buiten, door er een stok dwars voortesteken, en die aan de posten vast te binden. Zyn oogmerk was de onvluchting dezer ongelukkigen te voorkomen, wanneer zy ontdekken mogten, dat hun huis in vlam stond. Hy plaatste daarop vuur aan het dak, en week een weinig terug, om de opoffering zyner bedoelde slachtoffers te beschouwen.

Tegen zyne verwachting echter, braken de bejaarden de deur open, en hy zag hen pogende hun klein vermogen te redden. De natuur werd nu te magtig; die gevoelens, die hem met zyn bestaan verzelden, deeden hem tot hunne bystand ylen,—doch de oude man beschuldigde hem met den misdaad, die hy had bedreven, en joeg hem weg. Hy ging weder terug, en zag zynen vader deszelfs woning in treden—om nimmer weder te keeren. Hy was nu overtuigd, dat zoo de vrouw bleef leven, hy gestraft zoude worden, en sloeg haar met een stok ter neder, en bragt haar, zoo hy zeide op haar verzoek, naar de deur van het huis, waar zy overleed.

De dader van deze onnatuurlyke en onmenschelyke misdaad werd kort daarop gevat, en beleed alles; eene wensch om zyn vaders eigendom te verkrygen, drong hem, den onnatuurlyken daad te bedryven. En niets blyft er nu over om deze yzelyke catastrophe te eindigen, dan zyne schandelyke en schaamte volle dood.

Misslag.—Een burger, gewoon aan de onderteekening van de firma, waarvan hy deelnemer was, een doopregister voor een zyner kinderen moetende teekenen, deed zulks, als de zoon van Matthew——, S——n, C——k & Comp.

The schooner Mary, La Roche, arrived yesterday afternoon from La Guayra, and brings accounts of the greatest tranquillity reigning in that neighbourhood, and that in consequence very considerable sales of goods had lately taken place. There is no news whatever from the contending armies.

The following is an extract of a letter dated La Guayra, 22d March, 1820:—

"A few days ago arrived in this port a vessel which left Cadiz on the 15th February. The occurrences of the 1st January at that place are reduced to some troops having taken possession of the island of Leon, where they are still, but surrounded by a very superior force; consequently all the news which was in circulation about a revolution in Spain is untrue, and confined to the above circumstance. Spain and Cadiz are in perfect tranquillity, and business there did not meet with the least interruption. On the 6th February all was quiet in Madrid."

☞ In consequence of Friday next being a holiday, our Gazette will be published on the preceding Thursday evening; Advertisements, &c. intended for that number, are requested to be sent early on the day of publication.

To the Editor of the Curaçao Gazette.

SIR,—In your Gazette of the 26th February last, it was stated that some Spaniards on board of the schooner Attractive, John Muller, master, attempted to seize the vessel and murder the captain, on her passage from Jamaica to this port, in consequence whereof they were lodged in prison at Aruba, for the purpose of being legally tried. This circumstance justly roused the public attention towards the criminals, and excited universal indignation against them. In behalf of justice, therefore, you are requested, with the consent of his Honor the Fiscal, to insert in your paper, that we, the undersigned, are the individuals to whom this hideous crime has been ascribed; and that brought to this island to undergo a proper trial, our innocence has not only been proved by the candour of our deportment and actions, but withal acknowledged by the very author of the columny, in the annexed address to his Honor the Counsellor Fiscal, which you will please likewise insert under this, for our further satisfaction.

We have the honor to be, Sir,
You very obedient servants,
(Signed) ANTONIO VALDERRAMAS.
LUCAS DEL CIERRO.
FERNANDO DE AGUIRRE.
JOSE BEROIZ.
JOSE MARIA PIÑATEL.
JOSE ANTONIO MENDEZ.

TRANSLATION.

Curaçao, 15th March, 1820.

To His Honor *J. J. Elsevier*, Counsellor Fiscal of this Island and its Dependencies.

Notwithstanding the declaration made by me, relative to the events which took place on board the schooner Attractive, under my command, during her passage from Jamaica to this port, between myself and the six Spaniards therein described, and delivered in due form, has been productive of many inconveniences to the said six persons; and especially, as in consequence of their provisional release from confinement, it must be presumed that there exists no motive whatever of impeachment against them; I find myself compelled to declare, that from the very beginning I have not considered myself as their accuser but as a simple reporter of the occurrence.

In order, therefore, more efficiently to confirm this, I profess to your honor, neither to have, nor intend to institute any action or accusation against them; while on the contrary, I would fain behold them beyond all restrictions, restored to liberty, being ready on my part, in consideration of the unpleasant moments which they have experienced on my account, to take upon myself to pay all the charges incurred until this date, provided, and in the expectation that your honor will make them sensible of the reciprocal duty becoming them on this occasion, and will cause them to aver jointly in writing, that they absolutely desist, as well in this island as elsewhere, from all action against my person.

Trusting that this mutual arrangement shall set a final period to this case, I have the honor to be with the most profound deference and highest consideration,

You Honor's humble servant,
(Signed) JOHN MULLER.
Pro vera copia,
(Signed) J. J. ELSEVIER.
Translated, by me, M. C. HENRIQUEZ.
Sworn Int. & Trans.

STAGES OF LIFE.

At ten a child—at twenty wild,
At thirty strong—if ever,
At forty wise—at fifty rich,
At sixty good—or never.

The following curious circumstance, is told as having occurred at Plattsburgh, in the year 1813, when the disease, which made such havoc in the American army, during the war, was most prevalent among the troops at that place.

The surgeon one morning, on going his rounds through the hospital, happened, by some error of judgment, arising probably from hurry and press of business to pronounce one of his patients dead, who was, in fact, only in a profound sleep. By what tests the surgeon was led to this precipitate conclusion, we are not informed; but it is certain the man betrayed sufficient signs of life, and many are yet of opinion, that the mistake lies between death and the doctor. Jonathan having been a clever fellow, and consequently a favorite of the company, his comrades resolved to make some exertions to give him a Christian burial, which had been necessarily denied to most of those who died there at that time. Accordingly, having procured some boards from a neighbouring barn, they formed a rude box as a substitute for a coffin, placed the body in it, and with all due solemnity carried it in procession to the grave. The scene, now, would soon have been closed, and Jonathan left to his dreams; but just as they were about to let down the body into the grave, another of their comrades arrived in great haste, and begged them to delay the interment a few moments, as he had something very important to say. Then taking a conspicuous station, he began to hold forth in terms appropriate to the occasion. He told them that death was certain and life uncertain; which selfevident propositions, he demonstrated with many ingenious arguments.

Than from general remarks, he proceeded to call their attention to the peculiar subject of his speech, the deceased. Here all the merits which his friend had possessed, and many more were called forth, and displayed in due order, and he concluded his eulogium, by hinting his intention of raising a monument to his memory. Thus he found matter sufficient to descant upon for some minutes; but the sequel will show that the speech was not merely a vain display of empty words. The orator having arrived at a proper climax, gradually let himself down again; and when he thought he had prepared the minds of his auditors, and removed from them any superstitious notions that might stand in his way, he proceeded to lay before them a proposition which was the subject and end of his discourse. It seems that the blanket of the deceased was perfectly new and unsoiled, and the orator said it was a great pity so fine a piece of goods should be allowed to perish in the earth when an old one would answer the purpose as well, that his own had seen much hard service, and was no longer fit for any other duty. So saying, he descended from his rostrum, and spread out his battered blanket, whose sable appearance amply confirmed his assertion, for the inspection of his comrades.

It happend that Jonathan having finished his nap, awoke just at the conclusion of the speech, and having removed the lid of his box, which for lack of nails, had not been fastened, he lay listening to the proceedings about him, "Now," said the speaker, "if the company have no objections, I will take Jonathan's blanket, for my use, and he may be buried in mine." "And if the company have no objections," said Jonathan, rising up, "I'll be buried in my own blanket!"

MILK-TREE.

In Caracas the *palo de vaco or milk tree*, yields, from incisions made in its trunk, a vegetable milk of a nutricious quality, used plentifully by the negroes. This juicy matter is described as glutinous, tolerably thick, destitute of all accrimony, and of an agreeable and balmy smell. M. de Humboldt says that they drank considerable quantities of it in the evening before they went to bed, and very early in the morning, without feeling the least injurious effect; the viscosity alone rendering it a little disagreeable. The tree, it seems, has not been described or classed by botanists, but it is supposed to belong to the sapota family, of which the butter-tree of Mungo Park is another member. It is represented as a beautiful tree, rising like the broad leaved star apple (*chrysophylum cainito.*) The milk exposed to the air produces a coagulum, which the people call cheese. The following reflections are in the best manner of M. de Humboldt:

'Amid the great number of curious phenomena, which have presented themselves to me in the course of my travels, I confess there are few that have so powerfully affected my imagination as the aspect of the cow-tree. Whatever relates to milk, whatever regards corn, inspires an interest, which is not merely that of the physical knowledge of things, but is connected with another order of ideas and sentiments. We can scarcely conceive how the human race could exist without farinaceous substances; and without that nourishing juice, which the breast of the mother contains, and which is appropriated to the long feebleness of the infant. The amylaceous matter of corn, the object of religious veneration among so many nations, ancient and modern, is diffused in the seeds, and deposited in the roots of vegetables; milk, which serves as an aliment, appears to us exclusively the produce of animal organization. Such are the impressions we have received in our earliest infancy; such is also the source of that astonishment, which seizes us at the aspect of the tree just described. It is not here the solemn shades of forests, the majestic course of rivers, the mountains wrapped in eternal frost, that excite our emotion. A few drops of vegetable juice recall to our minds all the powerfulness and fecundity of nature. On the barren flank of a rock grows a tree with coriaceous and dry leaves. Its large woody roots can scarcely penetrate into the stone. For several months of the year not a single shower moistens its foliage. Its branches appear dead and dried: but when the trunk is pierced, there flows from it a sweet and nourishing milk. It is at the rising of the sun, that this vegetable fountain is most abundant. The blacks and natives are then seen hastening from all quarters, furnished with large bowls to receive the milk, which grows yellow, and thickens at its surface. Some employ their bowls under the tree itself, others carry the juice home to their children. We seem to see the family of a shepherd, who distributes the milk of his flock.

'I have described the sensations which *the cow tree* awakes in the mind of the traveller at the first view. In examining the physical properties of animal and vegetable products, science displays them as closely linked together: but it strips them of what is marvellous, and perhaps also a part of their charms, of what excited our astonishment. Nothing appears isolated; the chemical principles that were believed to be peculiar to animals, are found in plants; a common chain links together all organic nature.'

Authenticity of the Mosaic account of the creation.—As one of the objects of Paine's Age of Reason is to strike at the foundation by denying the Mosaic account of the creation, and by asserting the improbability of maintaining a regular chain of evidence, the following statement is made as it stands recorded in the Bible; and a more lucid and uninterrupted connexion of testimony cannot be found in any historical work.

The creation.—The following persons lived and conversed many hundred years with Adam and also with Noah, and consequently were enabled to impart to Noah a most circumstantial account of the creation of the world and the departure out of the garden of Eden, as related to them by Adam himself, who died at the age of 930 years.

NAMES.	Born in the year of the world.	Lived and conversed with Adam.	Lived and conversed with Noah.	Died in the year of the world.	Aged.
		Yrs.	Yrs.		Yrs.
Cainan, great grandson of Adam.......	325	605	179	1235	950
Mahaleel.......	395	535	234	1290	
Jared...........	460	470	366	1422	895
Methuselah...	687	243	600	1656	962
				The year of the deluge.	967
Lamech, son of Methuselah, and father of Noah........	874	56	595	1651	777
Noah...........	1056			2006	950

Shem, son of Noah, lived 90 years with Lamech, and 95 with Methuselah.

The Deluge.—Shem (who witnessed the whole of this stupendous scene) also lived 150 years with Abraham, and 50 years with Isaac, and (undoubtedly) acquainted them with all the information which he had personally received from Lamech and Methuselah of what had been imparted to them by Adam himself respecting the creation; and Shem (from his own personal knowledge) could also acquaint Abraham and Isaac of every circumstance relating to the deluge; therefore no record can be more *uninterruptedly clear* than the *History of the Creation and the Deluge*, as related in the Book of Genesis.

The account of the birth, death, resurrection and ascension of Christ are beyond dispute.

A most horrible act of parricide was lately committed at Picton, by one Donald Campbell, who set fire to the house and cottage in which his aged father and step-mother had retired to rest.

It appears that this wretch left his own dwelling with a determination to set fire to that of his father; he wandered about during the day, considering how he might most effectually accomplish his diabolical purpose. In the evening he went to the house and listened to the conversation of its aged inmates, until they retiered to rest. He then secured the door on the outside, by passing a stick across and putting twisted withs through the latch and round the stick. His object was to prevent the escape of these unhappy people, when they should discover that their house was on fire, the cottage being destitute of windows. He then placed fire on the roof, and retired a short distance, that he might witness the immolation of his intended victims.

Contrary to his expectations, however, the aged people forced the door, and he beheld them endeavouring to save their little all.—Nature now became too powerful; those feelings which accompanied him into existence prompted him to fly to their assistance,—but the old man charged him with the crime he had committed, and drove him away. He again retired, and beheld his father enter his dwelling —never to return. He was now satisfied that if the woman survived he would be punished, and knocked her down with a stick; and at her request, as he says, conducted her to the door of the house, where she also perished.

The perpetrator of this unnatural and inhuman crime was shortly after apprehended, and confessed every thing; a desire of obtaining his father's property urged him to commit the unnatural deed, and nothing now remains to terminate this shocking catastrophe, but his ignominious and shameful death.

DE Gouverneur Generaal ad-interim en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het ons noodzakelyk is voorgekomen eenige bepalingen te maken, tot afwering van besmettelyke ziekte uit deze kolonie.

Is, derhalve, door ons, goedgevonden en verstaan te gelasten, zoo als hierby gelast wordt:

1. Geene vaartuigen op dewelke eenige besmettelyke ziekte onder het scheepsvolk of passagiers aanwezig is, of welke komen van havens of plaatsen alwaar eenige besmettelyke ziekte heerscht, zullen binnen de St. Anna haven dezes eilands mogen inzeilen of worden toegelaten.

2. De schippers of bevelhebbers van de hiervoren bedoelde vaartuigen welke het voorgaande verbod overtreden, door deze haven op eigen gezag of door bedrog binnen te zeilen, zullen verbeuren eene boete ter waarde van een derde des vaartuigs en der ingeladene goederen, alle dewelke daarvoor aansprakelyk zullen zyn.

3. De loods zal niet vermogen eenig aankomend vaartuig aan te doen, zonder alvorens vernomen te hebben, dat geen van het scheepsvolk of andere zich op hetzelve bevindende lieden door besmettelyke ziekte is aangetast, of wel dat hetzelve niet komt van eene haven of plaats, alwaar dergelyke ziekte heerscht; hy zal zich tot dien einde bovenswinds van het aankomende vaartuig plaatsen, en hetzelve onder geen voorwendsel hoe ook genaamd aandoen, wanneer hem het tegendeel berigt is, maar wel den schipper of bevelhebber gelasten zyne vlag halve stok te halen en naar de baai van St. Michiel, en indien het een groot vaartuig mogt zyn, hetwelk niet zonder gevaar in die baai kan ten anker komen, als dan naar de baai van klein St. Kruis te verzeilen om aldaar quarantaine te houden voor den tyd welke de Gouverneur Generaal zal noodig oordeelen te bepalen; gedurende welken tyd, de schipper of bevelhebber zyne vlag halve stok zal laten waayen en alle gemeenschap tusschen de ingezetenen zoo mede tusschen allen zich in de gemelde baai bevindende personen en het quarantaine houdende vaartuig verboden blyft; zullende de loods hierop terugkeeren en dadelyk daarvan aan den Gouverneur Generaal en het Officie Fiscaal rapport doen.

4. De gene welke het zoo even by de 3de afdeeling vermelde verbod overtreedt, zal verbeuren eene boete van Ps 200 en zich moeten onderwerpen aan zoodanige maatregelen als by het gouvernement naar bevind van zaken tot welzyn dezer kolonie, zullen worden noodig geoordeeld.—Ingeval de overtreding ontdekt is, voor dat de overtreder van boord des quarantaine houdend vaartuig te rug gekeerd is, zal hy niet toegelaten worden zich van hetzelve te begeven, zoo lang als de quarantaine gehouden wordt.

5. De vaartuigen die zich in de voormelde baayen mogten bevinden, wanneer eenig ander aldaar aankomt om quarantaine te houden, zullen zich uit de baai moeten begeven, ten ware dat de schipper of bevelhebber gedoge, dat gedurende zyn verblyf, eene wacht uit de manschappen der bezetting op zynen onderhebbenden bodem geplaatst worde, hetwelk ook zal plaats hebben, met alle aankomende vaartuigen, die aldaar zullen vertoeven.

6. Ofschoon de schippers of bevelhebbers van aankomende vaartuigen by deze verpligt zyn den loods kennis te geven, dat er al of niet, eene besmettelyke ziekte heerscht ter plaatse van waar dezelve vertrokken zyn, zoo zal de loods echter, zoodra er by het Gouvernement eenig berigt zal zyn ingekomen wegens het heerschen van besmettelyke ziekte op de eene of andere plaats, daar mede bekend gemaakt worden, om in dat geval met alle van dusdanige plaatsen komende vaartuigen, zonder zich aan het berigt van derzelver bevelhebbers te storen, te handelen volgens de bepalingen by de 3de afdeeling dezer; terwyl de loods hierby wordt gelast om ter kennis van den Gouverneur Generaal te brengen alle berigten, die by hem wegens besmettelyke ziekte op eenige plaats, mogten zyn bekomen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 16den Maart 1820, het zevende jaar Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd,

(w. g.) VAN STARCKENBORGH.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 17den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.